

The Triumph of Creation:

What are the Book of Exodus—and Revelation—Really About?

Rabbi Shai Held – Held@hadar.org

I. What Is the Exodus Really About?

1. שמות א-א-יב

¹ואלה שמות בני ישראל הבאים מצרימה את יעקב איש וביתו באו: ²ראובן שמעון לוי ויהודה:
³יששכר זבולן ובנימין: ⁴דן ונפתלי גד ואשר: ⁵ויהי כל-נפש יצאי ירד-יעקב שבעים גפש ויוסף היה במצרים:
⁶וימת יוסף וכל-אחיו וכל הדור ההוא: ⁷ובני ישראל פרו וישרצו וירבו ויעצמו במאד ומאד ותמלא הארץ
אתם: ⁸ ויקם מלך-חדש על-מצרים אשר לא-ידע את-יוסף: ⁹ ויאמר אל-עמו הנה עם בני ישראל רב ועצום
ממנו:
¹⁰הבה נתחכמה לו פן-ירבה והי'ה כיתקראנה מלחמה ונוסף גם-הוא על-שנאינו ונלחם-בנו ועלה מן-
הארץ: ¹¹ וישמו-עליו שרי מסים למען ענתו בסבלתם ויבן ערי מסכנות לפרעה את-פתם ואת-רעמסס: ¹²
וכאשר יענו אותו כן ירבה וכן יפרץ וילצו מפני בני ישראל:

1. Exodus 1:1-12

¹ These are the names of the sons of Israel who came to Egypt with Jacob, each coming with his household: ² Reuben, Simeon, Levi, and Judah; ³ Issachar, Zebulun, and Benjamin; ⁴ Dan and Naphtali, Gad and Asher. ⁵ The total number of persons that were of Jacob's issue came to seventy, Joseph being already in Egypt. ⁶ Joseph died, and all his brothers, and all that generation. ⁷ But the Israelites were fertile and prolific; they multiplied and increased very greatly, so that the land was filled with them. ⁸ A new king arose over Egypt who did not know Joseph. ⁹ And he said to his people, "Look, the Israelite people are much too numerous for us. ¹⁰ Let us deal shrewdly with them, so that they may not increase; otherwise in the event of war they may join our enemies in fighting against us and rise from the ground." ¹¹ So they set taskmasters over them to oppress them with forced labor; and they built garrison cities

for Pharaoh: Pithom and Ramses. ¹² But the more they were oppressed, the more they increased and spread out, so that the [Egyptians] came to dread the Israelites.

2. בראשית א:כח

וַיְבָרֶךְ אֱתָם אֱלֹקִים וַיֹּאמֶר לָהֶם אֱלֹקִים פְּרוּ וּרְבוּ וּמְלאוּ אֶת-הָאָרֶץ וּכְבַשְׁתֶּהּ וּרְדוּ בְדִגְתַּי הַיָּם וּבְעוֹף הַשָּׁמַיִם וּבְכָל-חַיָּה הַרְמֵשֶׁת עַל-הָאָרֶץ:

2. Genesis 1:28

God blessed them and God said to them, “Be fertile and increase, fill the earth and master it; and rule the fish of the sea, the birds of the sky, and all the living things that creep on earth.”

3. יחזקאל כט:ג

דַּבֵּר וְאמַרְתָּ לְהֶ-אֱמֶר | אֲדוּשָׁם ה' הַנְּנִי עָלֶיךָ פְּרַעַה מֶלֶךְ-מִצְרַיִם הַתְּנִיחַ הַגְּדוֹל הַרְבֵּץ בְּתוֹךְ יַאֲרִיו אֲשֶׁר אָמַר לִי יַאֲרִי וְאֲנִי עָשִׂיתִנִי:

3. Ezekiel 29:3

Speak these words: Thus said the Lord GOD: I am going to deal with you, O Pharaoh king of Egypt, Mighty monster, sprawling in your channels, Who said, My Nile is my own; I made it for myself.

4. שמות יד:טו-טז

¹⁵ וַיֹּאמֶר ה' אֶל-מֹשֶׁה מֵה-תִּצְעַק אֵלַי דַּבֵּר אֶל-בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל וִיִּסְעוּ: ¹⁶ וְאַתָּה הֲרִם אֶת-מִטְּךָ וְנִטְתָּ אֶת-יָדְךָ עַל-הַיָּם וּבִקְעָהוּ וַיָּבֹאוּ בְנֵי-יִשְׂרָאֵל בְּתוֹךְ הַיָּם בַּיַּבָּשָׁה:

4. Exodus 14:15-16

¹⁵ Then the LORD said to Moses, “Why do you cry out to Me? Tell the Israelites to go forward.

¹⁶ And you lift up your rod and hold out your arm over the sea and split it, so that the Israelites may march into the sea on dry ground.

5. שמות יד:כא-כב

²¹ וַיִּט מֹשֶׁה אֶת-יָדוֹ עַל-הַיָּם וַיִּזְלַךְ יְקִוֶּק | אֶת-הַיָּם בְּרוּחַ קְדִים עֲזָה כָּל-הַלַּיְלָה וַיִּשָּׂם אֶת-הַיָּם לְחַרְבָּה וַיִּבְקְעוּ הַמַּיִם: ²² וַיָּבֹאוּ בְנֵי-יִשְׂרָאֵל בְּתוֹךְ הַיָּם בַּיַּבָּשָׁה וְהַמַּיִם לָהֶם חוֹמָה מִיְמִינָם וּמִשְׂמָאלָם:

5. Exodus 14:21-22

²¹Then Moses held out his arm over the sea and the Lord drove back the sea with a strong east wind all that night, and turned the sea into dry ground. The waters were split, ²²and the Israelites went into the sea on dry ground, the waters forming a wall for them on their right and on their left.

6. בראשית א:ט-י

⁹ וַיֹּאמֶר אֱלֹקִים יִקְוּוּ הַמַּיִם מִתַּחַת הַשָּׁמַיִם אֶל־מְקוֹם אֶחָד וְתִרְאֶה הַיַּבְשָׁה וַיְהִי־כֵן: ¹⁰ וַיִּקְרָא אֱלֹקִים אֶת־הַיַּבְשָׁה אֶרֶץ וְלַמְקוֹה הַמַּיִם קָרָא יַמִּים וַיִּרְא אֱלֹקִים כִּי־טוֹב:

6. Genesis 1:9-10

⁹ God said, "Let the water below the sky be gathered into one area, that the dry land may appear." And it was so. ¹⁰ God called the dry land Earth, and the gathering of waters He called Seas. And God saw that this was good.

7. שמות י:כא-כג

²¹ וַיֹּאמֶר ה' אֶל־מֹשֶׁה נִטֵּה עַל־יָדְךָ עַל־הַשָּׁמַיִם וַיְהִי חֹשֶׁךְ עַל־אֶרֶץ מִצְרַיִם וַיִּמַּשׁ חֹשֶׁךְ: ²² וַיִּט מֹשֶׁה אֶת־יָדוֹ עַל־הַשָּׁמַיִם וַיְהִי חֹשֶׁךְ־אֲפֹלָה בְּכָל־אֶרֶץ מִצְרַיִם שְׁלֹשֶׁת יָמִים: ²³ לֹא־רָאוּ אִישׁ אֶת־אָחִיו וְלֹא־קָמוּ אִישׁ מִתַּחַתוֹ שְׁלֹשֶׁת יָמִים וְלֹכְל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הָיָה אוֹר בְּמוֹשְׁבֹתָם:

7. Exodus 10:21-23

²¹ Then the LORD said to Moses, "Hold out your arm toward the sky that there may be darkness upon the land of Egypt, a darkness that can be touched." ²² Moses held out his arm toward the sky and thick darkness descended upon all the land of Egypt for three days. ²³ People could not see one another, and for three days no one could get up from where he was; but all the Israelites enjoyed light in their dwellings.

8. בראשית א:ד

וַיִּרְא אֱלֹקִים אֶת־הָאוֹר כִּי־טוֹב וַיַּבְדֵּל אֱלֹקִים בֵּין הָאוֹר וּבֵין הַחֹשֶׁךְ:

8. Genesis 1:4

God saw that the light was good, and God separated the light from the darkness.

9. שמות ב:ב

וַתִּהְיֶה הָאִשָּׁה וַתֵּלֶד בֵּן וַתִּרְא אֹתוֹ כִּי־טוֹב הוּא וַתַּצְפְּנֵהוּ שְׁלֹשָׁה יָרְחִים:

9. Exodus 2:2

The woman conceived and bore a son; and when she saw how beautiful he was, she hid him for three months.

10. שמות יד:ל-לא

³⁰ וַיִּזְשַׁע ה' בְּיָוֹם הַהוּא אֶת־יִשְׂרָאֵל מִיַּד מִצְרַיִם וַיִּרְא יִשְׂרָאֵל אֶת־מִצְרַיִם מֵת עַל־שַׁפַּת הַיָּם: ³¹ וַיִּרְא יִשְׂרָאֵל אֶת־הַיָּד הַגְּדֹלָה אֲשֶׁר עָשָׂה ה' בְּמִצְרַיִם וַיִּירָאוּ הָעַם אֶת־ה' וַיֹּאמְרוּ בְּה' וּבַמֶּלֶכֶה עַבְדּוֹ:

10. Exodus 14:30-31

³⁰ Thus the LORD delivered Israel that day from the Egyptians. Israel saw the Egyptians dead on the shore of the sea. ³¹ And when Israel saw the wondrous power which the LORD had wielded against the Egyptians, the people feared the LORD; they had faith in the LORD and His servant Moses.

11. Exodus 15:11-21

¹²You put out Your right hand,
The earth swallowed them.

¹³In Your love You lead the people You redeemed;
In Your strength You guide them to Your holy abode.

¹⁴The peoples hear, they tremble;
Agony grips the dwellers in Philistia.

¹⁵Now are the clans of Edom dismayed;
The tribes of Moab—trembling grips them;
All the dwellers in Canaan are aghast.

¹⁶Terror and dread descend upon them;
Through the might of Your arm they are still as stone—
Till Your people cross over, O Lord,
Till Your people cross whom You have ransomed.

¹⁷You will bring them and plant them
in Your own mountain,
The place You made to dwell in, O Lord,
The sanctuary, O Lord, which Your hands established.

¹⁸The Lord will reign for ever and ever!

¹⁹For the horses of Pharaoh, with his chariots and horsemen,
went into the sea; and the Lord turned back on them the
waters of the sea; but the Israelites marched on dry ground
in the midst of the sea.

²⁰Then Miriam the prophetess, Aaron's sister, took a timbrel
in her hand, and all the women went out after her in dance
with timbrels.

²¹And Miriam chanted for them: Sing to the Lord, for He has
triumphed gloriously;

11. שמות טו:א-כא

¹²נְטִיתָ יְמִינְךָ

וַתִּבְלַעְמוּ אֶרֶץ :

¹³נְחִיתָ בְּחַסְדְּךָ עַם-זוֹ גְּאֻלְתָּ

וְנִהַלְתָּ בְּעֶזְרְךָ אֶל-נְוֵה קְדוֹשְׁךָ :

¹⁴שָׁמְעוּ עַמִּים יְרֻגְזוּ

חֵיל אֲחַז יִשְׁבִי פְלִשְׁתִּי :

¹⁵אֵז נִבְהָלוּ אֱלֹפֵי אֲדוֹם

אֵילֵי מוֹאָב יֹאחֲזִמוּ רַעַד

נִמְגּוּ כָל יִשְׁבֵי כְנָעַן :

¹⁶תִּפֹּל עֲלֵיהֶם אִימַתָּה וַפְחַד

בְּגִדְלֵי זְרוּעֶךָ יִדְמוּ כָאֶבֶן

עַד-יַעֲבֹר עִמָּךְ יְקוּק

עַד-יַעֲבֹר עַם-זוֹ קְנִייתִי :

¹⁷וַתְּבֹאמוּ וַתִּטְעֵמוּ

בְּהַר נַחֲלֹתְךָ

מְכוּן לְשִׁבְתְּךָ פְּעֻלַת יְקוּק

מִקְדָּשׁ אֲדָנִי כוֹנֵנוּ יְדִיךָ :

¹⁸יְקוּק אִי מִלְךָ לְעֹלָם וָעֶד :

¹⁹כִּי בָא סוּס פָּרְעֹה בְּרֻכָבוֹ וּבַפָּרָשָׁיו

בַּיָּם וַיִּשָׁב יְהוָה עֲלֵהֶם אֶת-מֵי הַיָּם

וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל הִלְכוּ בִּיבֹשָׁה בְּתוֹךְ

הַיָּם :

²⁰וַתִּקַּח מִרְיָם הַנְּבִיאָה אַחֹת אַהֲרֹן

אֶת-הַתֵּף בַּיָּדָה וַתִּצְאֵן כָּל-הַנָּשִׁים

אֲחֵרֶיהָ בְּתַפִּים וּבַמַּחֲלֹת : כֹּא וַתַּעַן

לָהֶם מִרְיָם שִׁירוּ לַיהוָה כִּי-גָאָה

גָּאָה סוּס וְרֻכָבוֹ רָמָה בַּיָּם :

Horse and driver He has hurled into the sea.

II. The Vision of Sinai: A Radical Alternative to Egypt

12. שמות כ:כ-כו

²⁰ וְגַר לֹא-תוֹנֶה וְלֹא תִלְחָצֶנּוּ כִּי-גֵרִים הָיִיתֶם בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם: ²¹ כָּל-אֲלֻמְנָה וְיִתוּם לֹא תַעֲנוּן: ²² אִם-עֵנָה תַעֲנֶה אֲתוֹ כִּי אִם-צָעַק וְצָעַק אֲלַי שְׁמַע אֲשַׁמַּע צָעַקְתּוֹ: ²³ וְחָרָה אַפִּי וְהִרְגַּתִּי אֶתְכֶם בְּחָרֵב וְהָיוּ נְשִׁיכֶם אֲלֻמָּוֹת וּבְנֵיכֶם יִתְּמִים: ²⁴ אִם-כִּסְפֶּךָ | תִּלְוֶה אֶת-עַמִּי אֶת-הָעֹבֵר עִמָּךְ לֹא-תִהְיֶה לוֹ כְּנִשָּׂה לֹא-תִשְׁיָמוּן עָלָיו וְנָשְׂךָ: ²⁵ אִם-חֶבְל תַּחְבֵּל שְׁלֵמַת רֵעֶךָ עַד-בֹּא הַשֶּׁמֶשׁ תִּשְׁיָבֵנוּ לוֹ: ²⁶ כִּי הוּא כִסוּתָהּ [לְבִדָּה הוּא שְׁמֵלְתוֹ לְעָרוֹ בַּמָּה יִשְׁכֵּב וְהָיָה כִּי-יִצְעַק אֲלַי וְשָׁמַעְתִּי כִי-תִנּוּן אָנִי:

12. Exodus 22:20-26

²⁰ You shall not wrong a stranger or oppress him, for you were strangers in the land of Egypt.

²¹ You shall not ill-treat any widow or orphan. ²² If you do mistreat them, I will heed their outcry as soon as they cry out to Me, ²³ and My anger shall blaze forth and I will put you to the sword, and your own wives shall become widows and your children orphans. ²⁴ If you lend money to My people, to the poor among you, do not act toward them as a creditor; exact no interest from them. ²⁵ If you take your neighbor's garment in pledge, you must return it to him before the sun sets; ²⁶ it is his only clothing, the sole covering for his skin. In what else shall he sleep? Therefore, if he cries out to Me, I will pay heed, for I am compassionate.

13. שמות ב:כג-כה

²³ וַיְהִי בַיָּמִים הַרְבֵּים הֵהֵם וַיָּמָת מֶלֶךְ מִצְרַיִם וַיֵּאָחֲזוּ בְנֵי-יִשְׂרָאֵל מִן-הָעֲבָדָה וַיִּזְעָקוּ וַתַּעַל שׁוֹעַתָם אֶל-הָאֱלֹקִים מִן-הָעֲבָדָה: ²⁴ וַיִּשְׁמַע אֱלֹקִים אֶת-נַאֲקָתָם וַיִּזְכֹּר אֱלֹקִים אֶת-בְּרִיתוֹ אֶת-אֲבְרָהָם אֶת-יִצְחָק וְאֶת-יַעֲקֹב: ²⁵ וַיֵּרָא אֱלֹקִים אֶת-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּדַע אֱלֹקִים:

13. Exodus 2:23-25

²³ A long time after that, the king of Egypt died. The Israelites were groaning under the bondage and cried out; and their cry for help from the bondage rose up to God. ²⁴ God heard their moaning, and God remembered His covenant with Abraham and Isaac and Jacob. ²⁵ God looked upon the Israelites, and God took notice of them.

14. דברים טו:א-ח

¹ מִקֵּץ שִׁבְעֵ-נְשָׁנִים תַּעֲשֶׂה שְׁמִטָּה: ² וְזֶה דְבַר הַשְּׁמִטָּה שְׁמוֹט כָּל-בַּעַל מִשְׁהָ יָדוֹ אֲשֶׁר יִשֶׂה בְרַעְיוֹ לֹא-יִגַּשׁ אֶת-רַעְיוֹ וְאֶת-אֲחִיו כִּי-קָרָא שְׁמִטָּה לָהּ: ³ אֶת-הַנֶּכְרִי תִגַּשׁ וְאֲשֶׁר יִהְיֶה לָּךְ אֶת-אֲחִיךָ תִשְׁמַט יָדְךָ: ⁴ אֲפֹס כִּי לֹא יִהְיֶה-בְּךָ אֲבִיּוֹן כִּי-בָרַךְ יִבְרַכְךָ ה' בְּאֶרֶץ אֲשֶׁר ה' אֱלֹהֶיךָ גִּתְּן-לָךְ נַחְלָה לְרִשְׁתָּהּ: ⁵ רַק אִם-שָׁמוּעַ תִּשְׁמַע בְּקוֹל

ה' אֱלֹהֶיךָ לִשְׁמֹר לַעֲשׂוֹת אֶת-כָּל-הַמִּצְוָה הַזֹּאת אֲשֶׁר אֲנֹכִי מְצַוֶּה הַיּוֹם: ⁶ כִּי-ה' אֱלֹהֶיךָ בֵּרַכְךָ כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר-לְךָ וְהֵעֲבַטְתָּ גּוֹיִם רַבִּים וְאֶתְהָ לֹא תַעֲבֹט וּמִשְׁלַתְּ בְּגוֹיִם רַבִּים וּבְךָ לֹא יִמְשְׁלוּ: ⁷ כִּי-יְהִיֶּה בְּךָ אֲבִיוֹן מֵאֲחֵיךָ בְּאֶחָד שְׁעָרֶיךָ בְּאַרְצְךָ אֲשֶׁר-ה' אֱלֹהֶיךָ נָתַן לְךָ לֹא תֵאמֵץ אֶת-לִבְּךָ וְלֹא תִקְפֹּץ אֶת-יְדֶיךָ מֵאֲחֵיךָ הָאֲבִיוֹן: ⁸ כִּי-פָתַח תִּפְתַּח אֶת-יְדֶיךָ לּוֹ וְהֵעֲבַט תַּעֲבִיטֵנוּ דֵּי מַחְסְרוֹ אֲשֶׁר יִחְסֹר לּוֹ:

14. Deuteronomy 15:1-8

¹ Every seventh year you shall practice remission of debts. ² This shall be the nature of the remission: every creditor shall remit the due that he claims from his fellow; he shall not dun his fellow or kinsman, for the remission proclaimed is of the LORD. ³ You may dun the foreigner; but you must remit whatever is due you from your kinsmen. ⁴ There shall be no needy among you—since the LORD your God will bless you in the land that the LORD your God is giving you as a hereditary portion— ⁵ if only you heed the LORD your God and take care to keep all this Instruction that I enjoin upon you this day. ⁶ For the LORD your God will bless you as He has promised you: you will extend loans to many nations, but require none yourself; you will dominate many nations, but they will not dominate you. ⁷ If, however, there is a needy person among you, one of your kinsmen in any of your settlements in the land that the LORD your God is giving you, do not harden your heart and shut your hand against your needy kinsman. ⁸ Rather, you must open your hand and lend him sufficient for whatever he needs.

15. Walter Brueggemann, “The Rhetoric of Hurt and Hope: Ethics Odd and Crucial” (1989)

I suggest that the urgency reflected in the grammatical form is based on the promissory character of a counter ethic. The urging of the law is this: If Israel does not act in the way urged here, it will never break from the dominant Canaanite pattern. Israel will regress to the dominant, conventional ethic which is never liberating, never giving, never generous, never heeding, and therefore never blessed.

16. דברים כג:טז-יז

¹⁶ לֹא-תִסְגִּיר עֶבֶד אֶל-אֲדֹנָיו אֲשֶׁר-יִנְצֵל אֵלָיךָ מֵעַם אֲדֹנָיו: ¹⁷ עִמָּךָ יֵשֵׁב בְּקִרְבְּךָ בְּמִקְוֹם אֲשֶׁר-יִבְחַר בְּאֶחָד שְׁעָרֶיךָ בְּטוֹב לּוֹ לֹא תוֹנֶנּוּ:

16. Deuteronomy 23:16-17

¹⁶You shall not turn over to his master a slave who seeks refuge with you from his master. ¹⁷He shall live with you in any place he may choose among the settlements in your midst, wherever he pleases; you must not ill-treat him.

III. Dignified Labor

17. שמות ה:א-ה

¹ ואחר באו משה ואהרן ויאמרו אל פרעה זה אמר ה' אלקי ישראל שלח את עמי ויחגו לי במדבר: ² ויאמר פרעה מי ה' אשר אשמע בקלו לשלח את ישראל לא ידעת את ה' וגם את ישראל לא אשלם: ³ ויאמרו אלקי העברים נקרא עלינו נלכה לא דרך שלשת ימים במדבר ונזבחה לה' אלקינו פן יפגענו בדבר או בקרב: ⁴ ויאמר אלהם מלך מצרים למה משה ואהרן תפריעו את העם ממעשיו לכו לסבלתיכם: ⁵ ויאמר פרעה הן רבים עתה עם הארץ והשבתם אתם מסבלתם:

17. Exodus 5:1-5

¹ Afterward Moses and Aaron went and said to Pharaoh, “Thus says the LORD, the God of Israel: Let My people go that they may celebrate a festival for Me in the wilderness.” ² But Pharaoh said, “Who is the LORD that I should heed Him and let Israel go? I do not know the LORD, nor will I let Israel go.” ³ They answered, “The God of the Hebrews has manifested Himself to us. Let us go, we pray, a distance of three days into the wilderness to sacrifice to the LORD our God, lest He strike us with pestilence or sword.” ⁴ But the king of Egypt said to them, “Moses and Aaron, why do you distract the people from their tasks? Get to your labors!” ⁵ And Pharaoh continued, “The people of the land are already so numerous, and you would have them cease from their labors!”

18. שמות לה:א-ג

¹ ויקהל משה את כל עדת בני ישראל ויאמר אלהם אלה הדברים אשר צוה ה' לעשות אתם: ² שששת ימים תעשה מלאכה וביום השביעי יהיה לכם קדש שבת שבתון לה' כל העשה בו מלאכה יומת: ³ לא תבערו אש בכל משבתיכם ביום השבת:

18. Exodus 35:1-3

¹ Moses then convoked the whole Israelite community and said to them: These are the things that the LORD has commanded you to do: ² On six days work may be done, but on the seventh day you shall have a sabbath of complete rest, holy to the LORD; whoever does any work on it shall be put to death. ³ You shall kindle no fire throughout your settlements on the sabbath day.

19. שמות כה:א-ב

¹ וידבר ה' אל משה לאמר: ² דבר אל בני ישראל ויקחו לי תרומה מאת כל איש אשר ידבנו לבו תקחו את תרומתי:

19. Exodus 25:1-2

¹ The LORD spoke to Moses, saying: ² Tell the Israelite people to bring Me gifts; you shall accept gifts for Me from every person whose heart so moves him.

20. שמות כ:ח-יא

⁸זָכוֹר אֶת-יּוֹם הַשַּׁבָּת לְקַדְּשׁוֹ ⁹שֵׁשׁ יָמִים תַּעֲבֹד וְעָשִׂיתָ כָּל-מְלֶאכֶתְךָ ¹⁰וַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שַׁבָּת אֲלֵהּ לֹא-תַעֲשֶׂה כָּל-מְלֶאכֶה אֹתָהּ וּבִנְךָ-אֲבִיךָ עֹבֵדְךָ וְאִמְתֶּךָ וּבְהֵמְתֶךָ וְגֵרְךָ אֲשֶׁר בְּשַׁעְרֶיךָ ¹¹כִּי שֵׁשַׁת-יָמִים עָשָׂה ה' אֶת-הַשָּׁמַיִם וְאֶת-הָאָרֶץ אֶת-הַיָּם וְאֶת-כָּל-אֲשֶׁר-בָּם וַיָּנוּחַ בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי עַל-כֵּן בֵּרַךְ ה' אֶת-יּוֹם הַשַּׁבָּת וַיְקַדְּשֶׁהוּ:

20. Exodus 20:8-11

⁸ Remember the sabbath day and keep it holy. ⁹ Six days you shall labor and do all your work, ¹⁰ but the seventh day is a sabbath of the LORD your God: you shall not do any work—you, your son or daughter, your male or female slave, or your cattle, or the stranger who is within your settlements. ¹¹ For in six days the LORD made heaven and earth and sea, and all that is in them, and He rested on the seventh day; therefore the LORD blessed the sabbath day and hallowed it.

21. דברים ה:יב-טו

¹²שָׁמֹר אֶת-יּוֹם הַשַּׁבָּת לְקַדְּשׁוֹ כַּאֲשֶׁר צִוָּךְ ה' אֱלֹהֶיךָ ¹³שֵׁשׁ יָמִים תַּעֲבֹד וְעָשִׂיתָ כָּל-מְלֶאכֶתְךָ: ¹⁴וַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שַׁבָּת אֲלֵהּ לֹא תַעֲשֶׂה כָּל-מְלֶאכֶה אֹתָהּ וּבִנְךָ-וּבִתֶּךָ וְעֹבֵדְךָ-וְאִמְתֶּךָ וְשׂוֹרְךָ וְחֹמְרֶךָ וְכָל-בְּהֵמְתֶךָ וְגֵרְךָ אֲשֶׁר בְּשַׁעְרֶיךָ לְמַעַן יָנוּחַ עֹבֵדְךָ וְאִמְתֶּךָ כַּמִּוֶּךָ: ¹⁵וְזָכַרְתָּ כִּי-עַבְדְּ הָיִיתָ בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם וַיֹּצִיאֲךָ ה' אֱלֹהֶיךָ מִשָּׁם בְּיָד חֲזָקָה וּבְזֵרַע נְטוּיָה עַל-כֵּן צִוָּךְ ה' אֱלֹהֶיךָ לַעֲשׂוֹת אֶת-יּוֹם הַשַּׁבָּת:

21. Deuteronomy 5:12-15

¹² Observe the sabbath day and keep it holy, as the LORD your God has commanded you. ¹³ Six days you shall labor and do all your work, ¹⁴ but the seventh day is a sabbath of the LORD your God; you shall not do any work—you, your son or your daughter, your male or female slave, your ox or your ass, or any of your cattle, or the stranger in your settlements, so that your male and female slave may rest as you do. ¹⁵ Remember that you were a slave in the land of Egypt and the LORD your God freed you from there with a mighty hand and an outstretched arm; therefore the LORD your God has commanded you to observe the sabbath day.

